

Vaasan hallinto-oikeus

Korsholmanpuistikko 43, 4. krs
PL 204, 65101 Vaasa
vaasa.hao@oikeus.fi

Valittaja

Kuopion Luonnon Ystävien Yhdistys r.y. (KLYY)
Puijonkatu 15, 70100 Kuopio
y-tunnus: 0731742-2
petri@klyy.fi
p. 0407750952

Yhdistys toimii sääntöjensä mukaan luonnon- ja ympäristönsuojelun edistämiseksi Pohjois-Savon alueella.

Päätös, johon haetaan muutosta

Itä-Suomen aluehallintoviraston päätös 3.3.2020 nro 10/2020 (Dnro ISAVI/2904/2019)

Veden ottaminen Iso-Valkeisesta lumetuskäyttöön ja vedenottolaitteiden rakentaminen, Vaasan hallinto-oikeuden päätöksellä 19/0032/2, 22.2.2019 Itä-Suomen aluehallintoviraston uudelleen käsiteltäväksi palauttama asia, Kuopio

Valitus

Kuopion Luonnon Ystävien Yhdistys ry (jäljempänä KLYY) vaatii, että Vaasan hallinto-oikeus kumoo Itä-Suomen aluehallintovirasto päätöksen 3.3.2020 nro 10/2020 myöntää Kuopion kaupungille vesilain edellyttämä lupa veden ottamiseen Iso-Valkeisesta lumetuskäyttöön Antikkalan rinnealueella ja vedenottolaitteiden rakentamiseen ja hylkää kyseisen hakemuksen.

Valituksen perustelut

Intressivertailun puutteet ja johtopäätösten virheellisyys

Vesilain tässä hankkeessa keskeiset luvan myöntämisedellytyksiä koskevat säännökset ovat:

- Vesilain 3 luvun 4 §:n 1 momentin 2) kohta (intressivertailu): Lupa vesitaloushankkeelle myönnetään, jos *"hankkeesta yleisille tai yksityisille eduille saatava hyöty on huomattava verrattuna siitä yleisille tai yksityisille eduille koituviin menetyksiin."*
- Vesilain 3 luvun 6 §:n 1 momentti (yleisten hyötyjen ja menetysten arvioiminen): *"Luvan myöntämisen edellytyksiä harkittaessa vesitaloushankkeesta yleiselle edulle aiheutuvia hyötyjä ja menetyksiä arvioidaan yleiseltä kannalta. Arvioinnissa voidaan käyttää raha-arvoa, jos hyödyn tai menetyksen suuruus voidaan määrittää rahassa."*

Aluehallintoviraston päätöksessä on siteerattu myös ko. säännöksiä koskevia hallituksen esityksen perusteluja. KLYY kiinnittää erityisesti huomiota vesilain 3 luvun 4 §:ää koskevaan hallituksen esityksen painotukseen: *”Tarkoituksena on, että säännös jatkossakin mukautuisi joustavasti kulloisiinkin käsityksiin yleisestä edusta. Tässä arvioinnissa sosiaalisilla, terveydellisillä ja ympäristöllisillä näkökohdilla olisi sama painoarvo.”*

Myös aikaisemman vesilain (264/1961) perusteella intressivertailussa tuli luvan edellytyksiä harkitessa verrata yrityksen ja menetettävän edun merkitystä yleiseltä kannalta katsottuna (vanha vesilaki 2 luvun 11 §:n 3 mom.).

Oikeuskirjallisuudessa on kiinnitetty huomiota tähän ympäristöarvojen korostumiseen intressivertailussa. Pekka Vihervuori on kirjan Ympäristöoikeus (Kuusiniemi, Ekroos, Kumpula ja Vihervuori 2001) osiossa Vesitalous (s. 827) todennut, että *”intressivertailussa melko helposti joudutaan irtautumaan pelkästä rahallisesta vertailusta, jopa niin, että rahassa arvioimattomien tekijöiden ja etenkin yleistä etua kohtaavien haittojen merkitys nousee tilanteen mukaan aivan keskeiseen asemaan. Tuloksena onkin tällöin vertailussa vaikuttavien tekijöiden muuttuminen yhteismitattomiksi ja itse vertailun muuttuminen paremminkin arvojen punninnaksi.”* Esimerkkeinä korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisukäytännön luonnonsuojelu- ja maisema-arvojen merkityksestä intressivertailussa artikkelissa käydään läpi Huopanankosken voimalaitoksen rakennusluvan hylkääminen sekä useita siltojen ja penkereiden rakentamista koskevia päätöksiä.

Valittajan (KLYY) käsityksen mukaan aluehallintoviraston päätöksessä on korostettu perusteetta Antikkalan rinnealueen laajennuksesta ja lumetuksesta koituvia yksityisiä hyötyjä: Yleiselle edulle on arvioitu tulevan hyötyjä, jotka ovat todellisuudessa epävarmoja ja osin myös toimintaympäristön muutoksesta johtuen epärelevantteja.

Aluehallintovirasto on lausunut: *”Veden ottamisesta lumetuskäyttöön koituu yksityistä taloudellista hyötyä taholle, joka jatkaa Antikkalan laskettelukeskuksen toimintaa. Hanke mahdollistaa hiihtokeskuksen kehittämisen, mitä voidaan pitää vain paikallista hyötyä laajempänä, kun otetaan huomioon hiihtokeskuksen merkitys osana koko Puijon alueen matkailun ja ulkoilu- ja virkistyspalvelujen kehittämistä”.*

Antikkalan rinnealueen Kuopion kaupungilta vuokranneen Huippupaikat Oy:n hallituksen puheenjohtaja Ilkka Suutari antoi kuitenkin ymmärtää Ylelle 3.3.2020 antamassaan kommentissa, että hanke ei välttämättä ole taloudellisesti kannattava lumetuksesta ja laajennuksesta huolimatta (<https://yle.fi/uutiset/3-11238300>). Asiakkaita tarvittaisiin kymmeniä tuhansia vuodessa. Ilmastonmuutoksen vuoksi kuluvan talven kaltaisia on odotettavissa yhä useammin. *”On mahdollista, että aika on ajamassa hankkeen oh”,* sanoo yrittäjä. Yksityiselle koitua hyötyä ei ole siis ainakaan merkittävä. On mahdollista, että rinnealuetta ei yritystoimintaan kohdistuvien epävarmuuksien vuoksi oteta lainkaan käyttöön, jolloin hankkeesta koituu vain kustannukset kaupungille (investoinnit

putkilinjaan ym.) ja Natura-alueeseen rajautuvan, luonnonarvoiltaan merkittävän metsäalueen hävitys.

Nykyisen rinnealueen avoimena pito on ylläpitänyt niittyalueen monipuolista ja etenkin sienilajistoltaan ainutlaatuista lajistoa. Intressivertailussa niittyalueen avoimena säilyminen on kytketty laskettelutoiminnan jatkumiseen. Johtopäätös on virheellinen. Niittyalue on nykyisinkin osittain mm. frisbeegolfrataan kuuluvaa aluetta ja sitä on pidetty avoimena niittämällä se kerran vuodessa. Tämä toiminta (traktoriniitto kerran vuodessa) ei ole kustannuksiltaan suuri ja sen jatkaminen biotoopin ominaisuuksien ja maiseman avoimuuden säilyttämiseksi sekä rinteiden nykyisten käyttömuotojen tarpeisiin ei ole kohtuutonta, vaan kuuluu vastuullisen maanomistajan velvollisuuksiin.

Antikkalan rinnealueen kasvistoa ja etenkin sen sienilajistoa on selostettu asian eri käsittelyvaiheissa laajasti.

KLYY kiinnittää huomiota siihen, että nyt aluehallintovirasto ei ole hankkinut Helsingin yliopiston sienityöryhmältä uutta lausuntoa, vaikka sienilajistosta on voinut kertyä aiemmin annettujen lausuntojen jälkeen uutta tietoa. Hallintolain (434/2003) 31 §:n 1 momentin perusteella viranomaisen on huolehdittava asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä hankkimalla asian ratkaisemiseksi tarpeelliset tiedot sekä selvitykset. Sienityöryhmä on asiassa valtakunnallinen asiantuntija, jonka vuoksi siltä on alun perinkin pyydetty lausunto.

Aikaisemman luparatkaisun (ISAVI 14.9.2017) kertoelman mukaan sienityöryhmä on ilmoittanut, että Suomelle uutena lajina Antikkalasta on löytynyt muun muassa *Entoloma cuspidiferum*-laji.

Huomionarvioista on, että sienityöryhmä on 1.8.2017 täsmentänyt aluehallintovirastolle, että 9.5.2017 lausunnossa viitatuilla kolmella sienilajilla tarkoitetaan erittäin uhanalaista ja luonnonsuojelulain 47 §:n mukaan erityisesti suojeltavaa viherhäiverusokasta, silmälläpidettävää sinikääpiörusokasta ja *Entoloma cuspidiferum*-lajia, jonka ainoat tunnetut esiintymät Suomessa ovat Antikkalan rinteellä.

Hakemuksen täydennyksessä 14.11.2019 (josta ei ole kuultu viranomaisia ja muistuttajia) on ilmoitettu, että viherhäiverusokkaan esiintymispaikkoja on kaksi. Se, mistä tämä tieto on peräisin, ei selviä. Sienityöryhmä ei ole antanut ainakaan aluehallintoviraston käyttöön uutta selvitystä.

Täydennyksessä 14.11.2019 on myös listaus Antikkalanrinteen tiedossa olevista uhanalaisista ja silmälläpidettävistä lajeista. Siitä puuttuu kokonaan *Entoloma cuspidiferum*-laji (ainut esiintymä Suomessa Antikkalassa), jolle ei sienityöryhmän mukaan (1.8.2017) oltu vielä arvioitu uhanalaisuusluokkaa. Intressivertailussa pitää ottaa huomioon yleiselle edulle aiheutuvana menetyksenä myös Antikkalan rinteiden muut uhanalaiset lajit ja niiden esiintymispaikkojen merkitys Pohjois-Savossa ja valtakunnallisesti. Samoin intressivertailussa pitää huomioida Antikkalan alueen merkitys verrattuna yhtä edustavien kotojen ja niittyjen esiintymiseen Pohjois-Savossa ja valtakunnallisesti.

Uhanalaisten lajien merkitystä ja rinnealueen muutosten (rinneprofiilin muokkaus sekä kosteus-, ravinne- ja lumiolojen muutokset) vaikutuksia on päätöksen intressivertailussa vähätelty. *Entoloma cuspidiferum*-laji on kokonaan jätetty huomiotta. Korkeimman hallinto-oikeuden vuosikirjapäätöstä (KHO:2013:74) tieteelle uuden lajin merkityksestä lupaharkinnassa, jonka KLYY on muistutuksessaan (26.8.2019) aluehallintovirastolle tuonut esille, ei ole aluehallintoviraston päätöksessä käsitelty lainkaan. Tältä osin ei ole vastattu myöskään KLYY:n muistutuksessa esitettyyn.

Myös erityisesti suojeltavalle lajille koituva haitta tai uhka sen elinympäristön muuttumiselle on intressivertailussa otettava huomioon yleiselle edulle aiheutuvana haittana riippumatta siitä, onko ELY-keskus tehnyt luonnonsuojelulain 47 §:n 3 momentin tarkoittamaa rajauspäätöstä. Tältä osin aluehallintovirasto ei ole ottanut erityisesti suojeltavalle lajille kohdistuvaa haittaa huomioon, vaan on tulkinnut lakia virheellisesti.

Koska hankkeen toteutus vaatii myös laajoja rinneprofiilin muutoksia (noin 1 ha:n alalla), on niiden vaikutukset otettava mukaan intressivertailussa. Hankkeen rakentamiseen liittyvät vaikutukset (rinteen muokkaus) rinnastuvat hankkeen toiminta-aikaisiin vaikutuksiin (rinteen lumetuksen vaikutukset kasvillisuuteen). Vaikka aluehallintovirastolla ei ole toimivaltaa määrätä rinteessä tehtävistä rakennustöistä, on näiden töiden vaikutukset otettava huomioon. Näin rinneprofiilin muutosten (maaston kaivu ja läjitys) vaikutukset rinnelajiston elinolosuhteisiin olisi pitänyt eritellä ja ottaa mukaan intressivertailussa yleiselle edulle aiheutuvina merkittävinä haittoina. Kun lisäksi kyse on monilta osin lajistosta, jonka elinympäristövaatimuksia ei tarkkaan tunneta, korostuu lupaharkinnassa varovaisuusperiaate.

KLYY ei tässä yhteydessä toista asiakirjoissa, mm. sienityöryhmän lausunnoissa, yhdistyksen muistutuksissa ja osin myös aluehallintoviraston päätöksen perusteluissakin esille tuotuja hankkeesta ja sen vaikutuksista yleiselle edulle aiheutuvia haittoja.

Yhteenvetona edellä esitetystä on se, että hankkeesta ei ole saatavissa hyötyä yleiselle edulle, kun otetaan huomioon hankkeen rakentamiseen ja pitkäaikaiseen toimintaan liittyvät epävarmuudet. Yksityiselle edulle tuleva hyöty on vähäinen. Hankkeesta on erittäin merkittäviä yleiselle edulle koituvia menetyksiä. Näin ollen luvan myöntämisen edellytykset eivät täyty ja aluehallintoviraston myöntämä lupa vesitaloushankkeelle on kumottava.

Varovaisuusperiaate ja lajien esiintymispaikkojen suojelu

Vesilain 1 luvun 2 §:n 2 momentin mukaan vesilakia sovellettaessa ja muutoin kyseisen lain mukaan toimittaessa on lisäksi noudatettava, mitä luonnonsuojelulaissa (1096/1996) ja sen nojalla säädetään tai määrätään.

Eri sienilajien esiintyminen alueella indikoi sitä, että rinteiden olosuhteet tällä hetkellä ovat lajeille optimaaliset ja niiden muuttaminen voi johtaa lajien häviämiseen. Varovaisuusperiaatteen mukaisesti lajin

esiintymisalueen olosuhteita ei tulisi muuttaa, sillä muutosten vaikutuksia esiintymän säilymiseen ei voida tarkasti arvioida. FCG:n Kuopion kaupungille laatimassa luontovaikutuksia ja Natura-tarvearviointia koskevassa selvityksessä (s. 45) todetaan, että ”Lumetuksen vaikutuksia uhanalaiseen ja suojeltavaan sienilajistoon on vaikea arvioida ja arviointiin liittyy epävarmuuksia. Useampien lajien osalta lajien biologiasta on liian vähäinen tietämys”.

Entoloma cuspidiferum-lajin uhanalaisuusluokka on vuonna 2019 ilmestyneessä Suomen lajien uhanalaisuus -julkaisussa puutteellisesti tunnettu (DD, data deficient). Julkaisun mukaan ”Puutteellisesti tunnetuiksi (DD) luokitellaan lajit, joista tiedetään niin vähän, ettei niiden häviämiskäytännön arvioimaan vaan kaikki luokat elinvoimaisista (LC) äärimmäisen uhanalaisiin (CR) ovat mahdollisia. Niihin tulisi suhtautua samoin kuin uhanalaisiksi määriteltyihin, ainakin siihen saakka, kunnes niiden häviämiskäytännön arvioimaan”. Eli varovaisuusperiaate on sisäkirjoitettu jo lajin DD-luokittelun määritelmään.

Aluehallintoviraston päätöksen perusteluissa lausutaan: ”Luonnonsuojelulain 47 §:n mukaan erityisesti suojeltavan lajin säilymiselle tärkeän esiintymispaikan hävittäminen tai heikentäminen on kielletty. Kiellon voimaan tuleminen edellyttäisi esiintymispaikan rajojen määrittelyä ELY-keskuksen päätöksellä, mutta Pohjois-Savon ELY-keskus on lausunnossaan 23.5.2017 katsonut, että erityisesti suojeltavan lajin rajauspäätös ei toisi lisäarvoa lajin suojelulle.”

Erityisesti suojeltavien lajien osalta syy luonnonsuojelulain (1096/1999) 47 §:n 3 momentin sanamuotoon on hallituksen esityksen luonnonsuojelulain uudistamiseksi (HE 79/1996) mukaan se, ettei esiintymä välttämättä ole maanomistajan havaittavissa. Hallituksen esityksen mukaan: ”Koska usein jo lajien tunnistaminen, vielä suuremmassa määrin niiden esiintymispaikkojen havaitseminen, on tavalliselle kansalaiselle vaikeaa, ehdotetaan, että kiello ei tulisi voimaan ennen kuin alueellinen ympäristökeskus on päätöksellään määritellyt lajin esiintymispaikan rajat ja antanut päätöksen tiedoksi alueen omistajille ja haltijoille sekä kuuluttanut siitä niin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan”.

Tämän perusteella voidaan todeta, että syy erityisesti suojeltavan lajin suojelun voimaantulolle vasta rajauspäätöksen jälkeen, on asian saattaminen maanomistajan tietoon rajauspäätösmenettelyn avulla. Tässä tapauksessa asia (eli laji ja sen esiintymätieto) on jo maanomistajan tiedossa, joten voidaan katsoa, että lajiesiintymää suojelee jo luonnonsuojelulain 47 §:n 2 momentin mukainen heikentämiskiello. Näin ollen esiintymää ei pitäisi voida hävittää tai saattaa hävittämiskäytännön alaiseksi pelkän ELY-keskuksen lausunnon perusteella. Sienityöryhmän aiempien lausuntojen sekä luontovaikutuksia ja Natura-tarvearviointia koskevan selvityksen perusteella on todennäköistä, etteivät luonnonsuojelulain 48 §:n 2 momentin mukaiset poikkeamisedellytykset myöskään täyty.

Natura-arviointiin liittyvät menettelylliset virheet

Aluehallintoviraston päätöksen perusteluissa lausutaan: *"Hankkeen toteuttaminen ei merkittävästi heikennä Natura 2000 -verkostoon kuuluvan Puijon (FI0600001) niitä luonnonarvoja, joiden perusteella alue on sisällytetty verkostoon."*

Hankkeessa ei kuitenkaan ole tehty Natura-arviointia.

Natura-arvioinnin laadinnasta säädetään luonnonsuojelulain 65 §:ssä. Kyseinen lainkohta on mainittu aluehallintoviraston päätöksen sovelletuissa säännöksissä.

Aluehallintovirasto on päätöksessään tehnyt luonnonsuojelulain 66 §:n tarkoittaman päätelmän hankkeen Natura-vaikutuksista (ei merkittävästi heikennä), vaikka varsinaista Natura-arviointia ja siihen liittyviä kuulemisia ei ole tehty. Kun aluehallintovirasto on päätöksensä mukaan katsonut kuitenkin hankkeesta aiheutuvan jonkinasteisia vaikutuksia Natura-verkostoon kuuluvalla Puijon alueelle, olisi sen luonnonsuojelulain mukaan tullut määrätä tehtäväksi luonnonsuojelulain 65 §:n tarkoittama Natura-vaikutusten arviointi, jossa huomioidaan kaikki Puijon Natura-alueen suojeluperusteena oleviin luontotyypeihin kohdistuvat vaikutukset. Vasta tämän jälkeen lupa-asian käsittelyä olisi jatkettu ja tehty johtopäätökset Natura-vaikutusten merkittävydestä.

Tämä aluehallintoviraston päätöksessään tekemä Natura-arviointi, jossa johtopäätös on tehty ilman varsinaista arviointiprosessia mukaan lukien siihen liittyvät selvitykset ja erityiskuuleminen (LSL 65 §), on erittäin merkittävä menettelyvirhe.

Natura-arviointi tulisi tehdä kaikista hankkeista, jotka kohdistuvat tai joilla voi olla vaikutuksia Puijon Natura-alueeseen. Luonnonsuojelulain 65 §:n nojalla hankkeet tai suunnitelmat eivät saa yksistään eivätkä yhdessä merkittävästi heikentää niitä luonnonarvoja, joiden vuoksi alue on ilmoitettu, ehdotettu tai sisällytetty Natura 2000-verkostoon. Arvioinnin tulisi kattaa niin Puijon Natura-alueelle kuin Natura-alueeseen ulkopuolelta vaikuttavat hankkeet. Natura-arviointivelvollisuus syntyy, kun hankkeiden vaikutukset kohdistuvat Natura-alueen suojelun perusteena oleviin luontoarvoihin, ovat luonteeltaan heikentäviä ja laadultaan merkittäviä sekä eivät ole objektiivisten seikkojen perusteella poissuljettuja.

Puijon Natura-alueella ja sen ympäristössä on toteutettu ja vireillä useita suojeluperusteina oleviin luontotyypeihin kohdistuvia hankkeita. Esimerkiksi Puijon tornin ympäristössä Natura-alueella on tehty ja vireillä useita virkistyskäyttöön liittyviä toimenpiteitä. Lisäksi Natura-alueen suojeluperusteena olevia luontotyypejä edustaville alueille on tehty maastopyöräreitti ja ulkoilureittien varsilta poistettu puita. Näiden toimenpiteiden yhteisvaikutukset tulisi arvioida yhdessä nyt kyseessä olevan hankkeen vaikutusten sekä aiemmin Natura-alueen viereen rakennetun Pihlajaharjun asuinalueen vaikutusten kanssa.

Kuopion kaupungin vesitalouslupahakemus ei ole sisältänyt sellaisia tietoja, joiden perusteella voitaisiin todeta, että luonnonsuojelulain 65 §:n

mukainen Natura-arviointi ei ole ollut tarpeen. KHO:n vuosikirjapäätöksen KHO:2020:3 (siinä käsitelty mm. luonnonsuojelulain 65 §:n mukaisen arvioinnin tarvetta) perusteella on selvää, että jos olemassa olevien tietojen perusteella ei voida sulkea pois sitä, että toiminta voi vaikuttaa merkittävästi Natura 2000 -alueen suojelun perusteena oleviin luonnonarvoihin, asiaa käsittelevän viranomaisen tulee vaatia Natura-arviointia suoritettavaksi. KHO:n päätöksen mukaan Euroopan unionin tuomioistuimen linja on, että arviointi on tehtävä myös silloin, jos merkittävien vaikutusten aiheutumatta jäämisestä on epäilyksiä.

Aluehallintoviraston tarkastukseen ja hakemuksen täydentämiseen liittyvät menettelyt

Aluehallintovirasto on päätöksestä ilmenevästi järjestänyt hankealueella 24.10.2019 vesilain 11 luvun 14 §:n perusteella tarkastuksen, johon on kutsuttu vain hakijan edustajat.

Kyseinen lainkohta kuuluu: *”Lupaviranomainen tai sen palveluksessa oleva virkamies voi suorittaa asiassa hallintolain 39 §:ssä tarkoitetun tarkastuksen. Tarkastuskertomus on liitettävä asiakirjoihin.”*

Hallintolain 39 §:n 1 momentin mukaan *”Viranomaisen on ilmoitettava toimivaltaansa kuuluvan tarkastuksen aloittamisajankohdasta asianosaiselle, jota asia välittömästi koskee, jollei ilmoittaminen vaaranna tarkastuksen tarkoituksen toteutumista. Edellä tarkoitetulla asianosaisella on oikeus olla läsnä tarkastuksessa sekä esittää mielipiteensä ja kysymyksiä tarkastukseen liittyvistä seikoista. Tarkastuksen kuluessa asianosaiselle on, mikäli mahdollista, kerrottava tarkastuksen tavoitteista, sen suorittamisesta ja jatkotoimenpiteistä. Tarkastus on suoritettava aiheuttamatta tarkastuksen kohteelle tai sen haltijalle kohtuutonta haittaa.”*

Tarkastus on monilta keskeisiltä osiltaan kohdistunut KLYY:n hakemuksen käsittelyn eri vaiheissa tuomien seikkojen selvittämiseen. Aluehallintovirasto ei kuitenkaan ole varannut yhdistykselle mahdollisuutta asianosaisena osallistua tarkastukseen. Tarkastuksesta laadittua muistiota ei ole annettu tiedoksi yhdistykselle eikä sitä ole julkaistu päätökseen liitetyissä asiakirjoissa AVI:n Lupa-Tietopalvelussa.

Hakija on tarkastuksen perusteella tehdyssä hakemuksen täydennyksessä 14.11.2019 monilta oleellisilta osin täydentänyt hakemustaan. Täydennykset on selostettu vasta päätöksessä, mutta kokonaisuudessaan täydennystä sekä karttaliitettä lajiston esiintymisalueista ja piirustuksia rinneprofiilien muokkausalueista ei ole annettu tiedoksi eikä julkaistu AVI:n Lupa-Tietopalvelussa.

Kun hakija oli 14.11.2019 täydentänyt hakemustaan monilta hankkeen vaikutuksia koskevilta keskeisiltä osilta, olisi aluehallintoviraston tullut kuuluttaa asia näiltä osin uudelleen. Tätä edellyttää hallintolaki ja vesilain tiedoksiantosäännösten soveltamiskäytäntö.

Asianmukainen kuuleminen ei olisi hidastanut merkittävästi asian käsittelyä. Nyt esimerkiksi luonnonsuojeluviranomaiselle (ELY-keskus) ei

ole varattu mahdollisuutta esittää lausuntoa hakijan lisäselvityksestä uhanalaisista ja silmälläpidettävistä lajeista. Listauksesta puuttuu Suomelle uutena lajina Antikkalasta löydetty *Entoloma cuspidiferum*-sienilaji.

KLYY pitää tarkastuksen rajaamista asianosaisilta ja täydennyksen tiedoksiannon puuttumista merkittävinä menettelyvirheinä. Ellei aluehallintoviraston päätöstä kumota edellä esitetyn perusteella (intressivertailun johtopäätös, varovaisuusperiaate ja erityisesti suojeltavan lajin säilymiselle tärkeän esiintymispaikan heikentämiskielto), menettelyvirheet jo yksistään aiheuttavat hakemuksen palauttamisen aluehallintovirastolle uudelleen käsiteltäväksi.

Yhteenveto

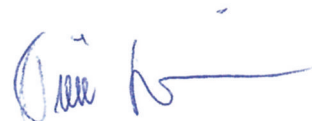
Kuopion Luonnon Ystävien Yhdistys ry katsoo ensisijaisesti, että aluehallintoviraston päätös tulee kumota ja Kuopion kaupungin hakemus hylätä hankkeesta yleiselle edulle kohdistuvien merkittävien haittojen takia.

Lisäksi päätökseen sisältyy merkittäviä menettelyllisiä virheitä ja puutteita sekä Natura-säännösten soveltamisessa että tarkastukseen kutsumisen ja hakemuksen täydennyksestä kuulemisen osalta. Nämä seikat, jollei päätöstä kumota intressivertailun lopputuloksen perusteella, edellyttävät asian palauttamista aluehallintovirastolle uuteen käsittelyyn.

Kuopiossa 1.4.2020

Petri Nieminen, puheenjohtaja

Tiina Heinonen, sihteeri